

Z á p i s n i c a

spísaná dňa 5. septembra 2015 na slávnostnom zasadnutí Obecného zastupiteľstva v Patinciach, konaného v Kultúrnom dome v Patinciach
Prítomní: podľa priloženej prezenčnej listiny

Bod 1/ Otvorenie

Zasadnutie Slávnostného obecného zastupiteľstva v Patinciach otvoril zástupca starostu obce privítaním prítomných.

Bod 2/ Schválenie programu zasadnutia

Zástupca starosta informoval všetkých tu prítomných o programe rokovania Slávnostného obecného zastupiteľstva v Patinciach:

1. Otvorenie
2. Schválenie programu zasadnutia
3. Voľba návrhovej komisie
4. Určenie overovateľov zápisnice
5. Príhovor starostu obce – stručný životopis pocteného, zdôvodnenie Zásluh pre obec
6. Odovzdanie listiny o udelení čestného občianstva
7. Zápis do pamätnej knihy obce
8. Príhovor čestného občana
9. Záver

U z n e s e n i e č. 63/2015 OZ

Obecné zastupiteľstvo v Patinciach schvaľuje program rokovania Obecného zastupiteľstva v Patinciach na deň 5. septembra 2015.

Obecné zastupiteľstvo v Patinciach poveruje zástupcu starostu, aby zabezpečil realizáciu tohto uznesenia.

5. Príhovor starostu obce – stručný životopis pocteného, zdôvodnenie zásluh pre obec

Vážené dámy a páni, drahí priatelia,

Päťdesiat rokov v histórii je len krátkou chvíľkou, ale pre človeka je to viac ako polovica života. Týmto sa dá vysvetliť zmena, nová generácia neprežila utrpenie spôsobené povodňou, a tých ktorí boli svedkami tejto udalosti stále ubúda. Preto niet divu, že v médiách vyhľadovaných na senzácie sa objavili dohady, podľa ktorých bola hrádza pri Patinciach aj Číčove odstrelená a nie pretrhnutá vodou. Dôvodom malo byť uchrániť Komárno pred povodňou, taktiež ochrana majetkov. Je dôležité naliať čistú vodu do pohára. Žijú očití svedkovia, ktorí sa pamätajú na prehratý boj s prírodným živlom, ktorého následkom bola veľká Dunajská povodeň v roku 1965. Ak by mal niekto pochybnosti, Patinská kronika vierohodne opisuje udalosti zo dňa 15. júna 1965 a tiež neúprosní boj s prírodou pred touto katastrofou. Tuhá zima a príliš veľa zrážok na jar spôsobili závrtné stúpanie hladiny Dunaja, pretekание a premočenie spôsobili, že sa hrádza 15. júna 1965 pretrhla. Od skorého rána bolo počuť v miestnom rozhlase, aby ľudia zachovali pokoj a zachránili svoje životy a cennosti. Napriek tomu veľa ľudí odišlo až keď ich pozemky a domy pochoval pod hladinu Dunaj a nemali kam zložiť hlavy. Boli to nesmierne ťažké dni, ktoré spečatili osudy, keďže ľudia prišli o majetky vo vlnách Dunaja, ktoré zveľaďovali už celé predchádzajúce generácie. Naši občania nadobudli skúsenosti ktoré by sa dali prirovnať iba k citácii: po rodinnom dome nezostalo iné iba ucelená vodná hladina a oblak prachu.

Všetci zachraňovali čo vedeli, niesli svoje batohy a za pomoci vojakov sťahovali nábytok. Pamätám sa ako na hrádzi stáli skrine, ako sa hýbali, keď prileteli helikoptéry, pamätám sa na beznádej, na strach, na neistotu. Pamätám si slzy dospelých ľudí, na domy ktoré pohltil Dunaj na bezmocnosť.

Ale pamätám sa aj na to ako obyvatelia susedných obcí uchýlili Patinčanov, na to ako im dali nocľah a chlieb. Pamätám sa na to ako sme znova postavili obec, na Čechov, Slovákov, Hodonínčanov a Seničanov, na maďarských študentov a vysokoškolákov.

Je neuveriteľné, že štát, ktorý prijal Benešové dekréty a vysťahoval veľkú časť maďarského obyvateľstva, a zvyšok poslal na nútené práce do Čiech, ako veľkoryso, skoro do posledného centu odškodnili všetkých postihnutých dunajskou povodňou po 20 rokoch. Záchranné práce boli realizované pod dohľadom armády, znovu budovali obec za pomoci štátu. Tým ktorý uchýlili obyvateľov obce štát platil za pomoc. Československo stálo na strane obetí povodne, a doposiaľ nepoznaným spôsobom podporovali záchranu a obnovu obcí. Ale akokoľvek je krásny nový dom, ten náš starý aj keď popraskaný nesie

v sebe naše spomienky, prácu našich rúk. Domovy Patinčanov zobrala voda Dunaja z jednej minúty na druhú.

Preto sa väčšina obyvateľov rozhodla, že ďalšiu takúto tragédiu ako povodeň nechcú znova zažiť a rozhodli sa pokračovať inde.

Povodňou postihnutí občania našli svoj domov v okolitých obciach, kde ich srdečne prijali do spoločenstva. Nevieme byť dostatočne vďační, za pomoc, pochopenie a srdečnosť. Títo ľudia dokázali že láska sa nikdy neminie a byť dobrým je dobré.

Sme vďační vojakom, ktorí sa zúčastnili záchranných prác a pánovi Josefovi Medrickymu, vedúcemu civilnej ochrany za nesebeckú pomoc a poctivý a ľudský prístup. Za priateľstvo a lásku. Oni to nie len vedeli ale aj dokázali že ľudský charakter sa ukáže práve vo veľmi ťažkej životnej situácii – a že byť dobrý je dobré.

Tento prístup sme si uctili vtedy, keď zastupiteľstvo obce uznalo pána Medrického za čestného občana obce Patince.

Sme vďační za znovu postavenie obce všetkým zúčastneným – českým a slovenským závodom respektíve ich zamestnancom, mestu Hodonín, Senec a Východnej Prahe, každej jednej osobe, ktorá bez ohľadu na svoju rodinu pricestovala a pomohla pri stavaní obce. Zrodili sa priateľstvá medzi záchrancami a obyvateľmi Patiniec. Je v tom niečo nesmierne krásne keď ešte aj po 20-30 rokoch sú títo ľudia v kontakte. Život človeka je časovo ohraničený, nová generácia si musí uvedomiť, že títo ľudia nechali doma rodiny aby nám pomohli vtedy keď sme to najviac potrebovali. Nech zostane odkazom povodne: Byť dobrým je dobré.

Stručný životopis p. Medřického

Jozef Medřický podplukovník v dôchodku, sa narodil 8. augusta 1932 v Ždániciach.

Od roku 1954 bol dôstojníkom vo vojsku Ministerstva vnútra. Posledným miestom jeho pôsobenia boli Bučovice, kde pôsobil ako dôstojník Civilnej ochrany. 14. júna 1965 ho prevelili do Štúrova na protipovodňovú ochranu. Počas cesty sa však zmenil rozkaz a cieľovou stanicou boli Patince, kde voda pretrhla hrádzu.

Zo začiatku boli bez práce, posedávali na hrádzi. Dôstojníci ukazovali na mape ktoré oblasti a do akej miery budú zaplavené, ale miestny obyvatelia sa odvolávali na časy dávne, kedy boli tiež povodne. Potom nastal zlom a v krátkej dobe sa všetko zmenilo, Dunaj prevzal moc. V noci posledná Tatra 111 zachránila jednu celú rodinu z vody. Celá jednotka pracoval na záchrane majetku a osôb bez prestávky 72 hodín, hlavne vodičov bol nedostatok takže sa menili.

Neskôr zachraňovali na okolí, Hurbanovské štátne majetky v Ďulovom dvore, v Bokroši a Koloži.

Potom čo sa pretrhla aj hrádza v Číčovce ich prevelili do Dediny Mládeže. Celý mesiac tam pracovali. Poslednou stanicou boli práce na farme štátneho majetku. Oddiel dostal štátne vyznamenanie za výbornú prácu, jeho povýšili na majora. Pri spomienke na roky strávené v armáde priznáva že naozaj tieto mesiace dali zmysel jeho pôsobeniu.

V roku 1968 sa stala tragédia a ruský vojaci zastrelili manželku poplukovníka. Po tejto udalosti nastali nepokoje v kasárňach. Jeho zobrali na zodpovednosť, vylúčili ho z Vojenskej univerzity, zobrali mu hodnosť a dali ho do zálohy.

V roku 1990 ho rehabilitovali, vrátili mu hodnosti a ako vojaka v zálohe dostal hodnosť pplk. v zálohe. Čiastočne ho aj finančne odškodnili.

V rokoch 1992 – 2006 do svojich 74 rokov pôsobil ako úspešný starosta obce Ždánice. Toto obdobie bolo preňho zadosťučinenie za nespravodlivé nepríjemnosti.

V súčasnosti žije v kruhu svojej rodiny. Splnil si svoje predsavzatie: postavil dom, splodil syna a zasadil strom. Má osem pravnukov.

Za pomoci počítača píše spomienky na Dunajskú povodeň v roku 1965. Tie tri mesiace, ktoré tu strávil pri pomoci ochrane majetku a životov považuje za najužitočnejšie mesiace strávené v armáde.

6. Odovzdanie listiny o udelení čestného občianstva

V tomto bode zástupca starostu podal p. Medřickemu slávnostú plaketu Čestného občana obce Patince a poďakoval za obetavú prácu, ktorú konal v prospech obce pred päťdesiatimi rokmi.

7. Zápis do pamätnej knihy obce

Pán Medřicky poďakoval za uznanie, a zapísal svoje meno do pamätnej knihy obce Patince

8. Príhovor čestného občana

Pán Medřicky poďakoval za pozvanie, bol nesmierne poctený udelením čestného občianstva. V príhovore opísal ako ho prevelili do Patiniec, ako pomáhali evakuovať občanov. Tiež poznamenal, že tieto spomienky v ňom dodnes žijú a rád spomína na časy strávené v našej obci. Na priateľstvá, ktoré sa zrodili práve v ťažkých časoch počas povodne. Bol rád, že naša obec krásne rozkvitá. Je preňho poctou, že sa stal naším občanom a veľmi rád sa vracia medzi nás, do obce, ktorú pomohol zachrániť pred žiľlom a kde sa zrodili

priateľstvá, ktoré trvajú dodnes a dúfa, že sa k nám ešte zopárkrát vráti. Rozlúčil sa s nami ako sa patrí v našom rodnom jazyku „viszontlátasra“.

9. Záver

Nakoľko všetky body programu boli vyčerpané zástupca starostu poďakoval za účasť na Slávnostnom zasadnutí obecného zastupiteľstva a schôdzu ukončil.

JUDr. Olga Szabó
Starosta obce *PW*

Erika Bohňová
zástupca starostu *Bohňová*

Overovatelia: Zoltán Hornyák *Zoltán Hornyák*

Štefan Štefankovič *Štefan Štefankovič*

Zapisovateľka: Zsuzsanna Zámbo *Zsuzsanna Zámbo*